

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/163/2024
Identifikačné číslo spisu:	5122207370
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Erika Šobichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5122207370.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Komunálna poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefánikova 17, IČO: 31 595 545, zastúpený: Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Horná 26, IČO: 36 868 299, proti žalovanej: L. P., narodená XX. T. XXXX, Ž.N., U. XXXX/X, zastúpená: Havrilla & Co. s.r.o., so sídlom Bratislava, Námestie M. Benku 2, IČO: 36 364 606, o zaplatenie istiny 7.605,60 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 27C/72/2022, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. februára 2024 sp. zn. 9Co/143/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom prvoinstančný súd žalovanej uložil zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 7.605,60 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.605,60 eura od 06. 11. 2019 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že dňa 07. 06. 2019 o 16:30 hodine došlo ku škodovej udalosti v X. na T. U., a to medzi vozidlom O. EČV: Z., ktoré patrí žalovanej, ktorá bola i vodička a na motorovom vozidlom V. EČV: X., ktoré patrí Medzinárodnému klubu SR a vodičom bol J. G.. Ako vyplynulo z predložených listinných dôkazov, na základe faktúry na sumu 7.605,60 eura o oprave motorového vozidla EČV: X. žalobca zaplatil poškodenému sumu 7.605,60 eura. Nespornou skutočnosťou bolo aj to, ako vyplynulo aj z predloženej poisťnej zmluvy zo dňa 14. 08. 2016, že medzi žalobcom a žalovanou v čase škodovej udalosti existoval poisťný vzťah o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a predmetom poistenia bolo motorové vozidlo O. EČV: Z.. Ďalej vyplynulo z predložených listinných dôkazov záznamu o dopravnej nehode, uplatnení škody, oznámenia o škodovej udalosti a nespochybňovala to ani žalovaná, že škoda na motorovom

vozidle Honda bola spôsobená konaním žalovanej. Spornou skutočnosťou bolo to, či sú splnené podmienky podľa § 12 ods. 1 písm. e) zákona č. 381/2001 Z.z. a či teda žalobcovi ako poisťovateľovi vzniklo právo proti žalovanej ako poistníkovi domáhať sa náhrady poistného plnenia z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej ohlásiť dopravnú nehodu podľa osobitného predpisu, ktorá je poistnou udalosťou. V danom prípade osobitným predpisom je zákon č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení účinnom k vzniku škodovej udalosti 07. 06. 2019, kde podľa § 66 ods. 2 písm. a), účastník dopravnej nehody je povinný ohlásiť dopravnú nehodu policajťovi. Pojem dopravná nehoda je uvedený v § 64 ods. 1 písm. d) citovaného zákona, podľa ktorého dopravná nehoda je udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej na niektorom zo zúčastnených vozidiel, vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda zrejme prevyšujúca 1,5-násobok väčšej škody podľa Trestného zákona. V danom prípade väčšia škoda je uvedená v § 125 ods. 1 Tr. zák., ktorá prevyšuje 10-násobok malej škody s tým, že malá škoda je suma, ktorá prevyšuje 266 eur a väčšia škoda ako 10-násobok je teda suma, ktorá prevyšuje 2.660 eur a 1,5-násobok tak, ako je uvedený v § 64 ods. 1 písm. d) je teda suma 3.990 eur. V danom prípade podľa faktúry o oprave, škoda na motorovom vozidle V. bola v rozsahu 7.605,60 eura, takže presiahla sumu 3.990 eur a tak vznikla povinnosť žalovanej ohlásiť túto dopravnú nehodu zo dňa 07. 06. 2019 policajťovi. Žalovaná uvádzala v odpore proti platobnému rozkazu, že ohlásila spolu s poškodeným na linku 158 dopravnú nehodu a na miesto nehody dorazila policajná hliadka so ŠPZ: X.. Zároveň ale podľa listiny, ktorú predložil žalobca ako dohlásenie údajov k poistnej udalosti zo dňa 10. 06. 2019 žalovaná uviedla, že na mieste nehody bola hliadka polície, ktorá sa pristavila pri práve spôsobenej nehode okamžite po jej spôsobení. Taktiež na pojednávaní žalovaná uvádzala, že nebola priamo zavolaná hliadka polície, ale policajná hliadka sa pristavila pri nehode, ktorá sa stala na T. U. v X. dňa 07. 06. 2019 a ktorej účastníčkou bola žalovaná. Súd pri rozhodovaní vychádzal z predložených listinných dôkazov, kde žalobca jednak predložil záznam o dopravnej nehode, ktorú podpísal tak vodič poškodeného vozidla J. G., ako aj samotná žalovaná a kde je konštatované pri údají: vyšetrované políciou - „nie“, ďalej pri uplatnení škody poškodeným, vodič poškodeného vozidla J. G. taktiež uvádzal pri kolónke, či bola škoda riešená políciou: „nie“ a dôvodom je nízka škoda a dohoda, takže vypísal aj dôvody, prečo táto dopravná nehoda nebola nahlásená polícii a taktiež pri oznámení škodovej udalosti poisteným, ktoré podpísala žalovaná, zo dňa 10. 06. 2019, výslovne je uvedené šetrenie nehody políciou- „nie“, je vypísaný aj dôvod nehlásenia - „malá škoda“. V rozpore s týmto oznámením už v ten istý deň 10. 06. 2019 žalovaná adresovala žalobcovi list a to dohlásenie údajov, kde konštatovala, že hliadka polície sa pristavila pri práve spôsobenej nehode. Žalovaná predložila dôkazy a to e-mailly tak vodiča poškodeného vozidla J. G., ako aj ďalšej osoby N.. T. L., ktorý taktiež mal byť prítomný po vzniku nehody a z obidvoch e-mailov vyplýva, že po nehode 07. 06. 2019 bola prítomná polícia. Dôkazné bremeno na preukázanie tvrdenia o tom, že žalovaná splnila svoju povinnosť v zmysle § 66 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 a ohlásila dopravnú nehodu policajťovi je na žalovanej, keďže dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Zároveň súd vychádzal z toho, že predmetom dokazovania nie sú negatívne skutkové tvrdenia, tzn. nebolo dôkazné bremeno na žalobcovi, aby preukázal negatívnu skutočnosť, a to neohlásenie dopravnej nehody policajťovi. Boli predložené listinné dôkazy, kde je jednoznačne konštatované, že táto dopravná nehoda nebola šetrená policajnými orgánmi a zároveň boli predložené e-mailly J. G. ako vodiča poškodeného vozidla a ďalšej osoby T. L. a žalovaná zároveň poslala žalobcovi list o dohlásení údajov a z týchto vyplýva, že pri dopravnej nehode sa pristavila policajná hliadka. Žalobca predložil výpis z registra vozidiel, z ktorého vyplýva, že vozidlo s EČV: X. (podľa žalovanej vozidlo policajnej hliadky pri nehode 07. 06. 2019), už v tom čase malo iné EČV: U. a dňa 12. 11. 2018 došlo k zmene držiteľa vozidla. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalovaná, na ktorej bolo dôkazné bremeno nepredložila v konaní také dôkazy, na základe ktorých by jednoznačne bolo preukázané skutkové tvrdenie o tom, že dňa 07. 06. 2019 ohlásila vzniknutú dopravnú nehodu policajťom tak, ako jej vyplýva povinnosť z § 66 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009. Vzhľadom na uvedené má za to, že sú splnené podmienky § 12 ods. 1 písm. e) zákona č. 381/2001 Z.z. a žalobcovi ako poisťovateľovi vzniklo právo proti žalovanej ako poistníkovi na náhradu poistného plnenia, ktoré vyplatil poškodenému, a to sumu 7.605,60 eura tak, ako táto výška škody vyplýva z predloženej faktúry o oprave motorového vozidla, ktoré bolo poškodené a ako vyplýva z výpisu z účtu, kde sa konštatoval platobný príkaz na úhradu a na zaplatenie tejto sumy 7.605,60 eura spoločnosti Auto-centrum, a.s.,

ktorá opravu poškodeného vozidla vykonala. Zároveň súd rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 06. 11. 2019 do zaplatenia, a to podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, pričom výška bola určená podľa vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z. Žalobca v konaní predložil listinu: výzvu na zaplatenie zo dňa 26. 09. 2019, ktorá bola adresovaná žalovanej. Zásielka bola uložená 30. 09. 2019 s tým, že výzva na zaplatenie bola do 15 dní od doručenia výzvy. Súd konštatoval, že od 06. 11. 2019 bola žalovaná preukázateľne v omeškani so zaplatením dlžnej sumy 7.605,60 eura a tak žalobca, ako veriteľ má právo aj na zaplatenie úrokov z omeškania 5 % ročne zo sumy 7.605,60 eura od 06. 11. 2019 a aj v tejto časti žalobe vyhovel.

2. Pokiaľ žalovaná v konaní namietala, že od roku 2014 žije v L., na adrese trvalého bydliska sa nezdržiava, súd vychádzal z poistnej zmluvy, ktorú žalovaná so žalobcom uzatvorila a kde uviedla adresu bydliska Ž.N., U. X, inú adresu žalobcovi neohlásila, teda nebolo jeho povinnosťou skúmať bydlisko, na ktorom sa žalovaná zdržuje. Je tak splnená fikcia doručenia a výzvy zo dňa 26. 09. 2019 súd považoval za riadne doručení žalovanej aj napriek tomu, že si ju na adrese trvalého bydliska neprevzala. Pokiaľ žalovaná na pojednávaní 13. 03. 2023 navrhla vykonať dokazovanie výsluchmi svedkov, znalecké dokazovanie na preukázanie ňou tvrdených skutočností, súd jej požiadavke nevyhovel s tým, že ňou podané prostriedky procesnej obrany neboli uplatnené včas, už 11. 11. 2022 žalovaná podala odpor proti platobnému rozkazu, priložila e-mailové správy od J. G. a T. L., uvádzala i policajnú hliadku, ktorá mala účastníkov dopravnej nehody upovedomiť o tom, že škoda na vozidle je menšia ako 3.990 eur. Pokiaľ žiadala urobiť dotaz na Ministerstvo vnútra ohľadne evidencie vozidla policajnej hliadky, ktorá sa pri dopravnej nehode pristavila, súd poukázal na vyjadrenie žalobcu, ktoré bolo žalovanej doručené 19. 01. 2023, kde z listiny predloženej žalobcom ako výpis z registra vyplýva, že motorové vozidlo EČV: X., ktoré malo byť EČV motorového vozidla policajnej hliadky bolo zapísané na nového držiteľa 12. 11. 2018, teda ešte pred dopravnou nehodou, ktorá sa stala 07. 06. 2019 a toto vozidlo už vtedy malo evidenčné číslo: U.. Od doručenia tejto listiny teda od 19. 01. 2023 žalovaná mala vedomosť, že žalobca predkladá výpis z registra vozidiel, mala možnosť navrhovať ďalšie dôkazy na preukázanie svojich vlastných skutkových tvrdení. Tieto predložila až na pojednávaní 13. 03. 2023 v nadväznosti na čo súd s prihliadnutím na ust. § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii mal za to, že dôkazy, ktoré navrhovala žalovaná ako prostriedky procesnej obrany neboli uplatnené včas a jej návrhy na doplnenie dokazovania zamietol. Pokiaľ žalobkyňa požadovala odročiť pojednávanie, súd vychádzal z toho, že podmienky na odročenie pojednávania v danom prípade naplnené neboli. Žalobu spolu s predloženými listinami a s platobným rozkazom Okresného súdu Žilina č. k. 27C/72/2022-38 zo dňa 20. 10. 2022 prevzala žalovaná dňa 27. 10. 2022 na adrese trvalého bydliska. Žalovaná podala odpor, kde na podanie odporu splnomocnila T.. Y. P. a podľa samotného vyjadrenia žalovanej ide o osobu s právnickým vzdelaním. Vyjadrenie žalobcu k odporu spolu s ďalšími listinnými dôkazmi prevzala žalovaná tiež na adrese trvalého bydliska dňa 19. 01. 2023. Predvolanie na pojednávanie prevzala žalovaná dňa 21. 02. 2023, pojednávanie bolo vytýčené na deň 13. 03. 2023. na základe tohto možno konštatovať, že boli splnené podmienky § 178 ods. 2 a bola zachovaná 5-dňová lehota pred dňom pojednávania. Tá skutočnosť, že žalovaná splnomocnila advokátsku kanceláriu až dňa 09. 03. 2023, čo sú 4 dni pred konaním pojednávania, vrátane soboty a nedele súd vyhodnotil ako účelové konanie žalovanej, aby došlo k zmareniu súdneho pojednávania. Žalovaná mala dostatočný časový priestor na to, aby splnomocnila na zastupovanie advokátsku kanceláriu a táto, aby mala dostatočný časový priestor na oboznámenie sa so spisovým materiálom a s prípravou na súdne pojednávanie. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP a úspech žalobcu v spore.

3. Na základe odvolania žalovanej Krajský súd v Žiline (ďalej aj ako „odvolací súd“) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Žalobcovi vo vzťahu k žalovanej priznal nárok na náhradu odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3.1. Za podstatné pre rozhodnutie odvolací súd považoval, že žalovaná podala v konaní žiadosť o odročenie pojednávania zo dňa 09. 03. 2023, kde uvádzala, že nie sú splnené podmienky podľa § 178 ods. 2 a že nebolo predvolanie na pojednávanie doručené najmenej 5 dní pred dňom pojednávania. Zároveň právny zástupca uvádzal, že v predmetnom termíne sa musí zúčastniť mimosúdneho rokovania, kde je potrebná jeho osobná účasť, ale o tomto nepredložil žiaden dôkaz a napokon na pojednávanie splnomocnil advokátskeho koncipienta. Zároveň zástupca uvádzal, že právne zastúpenie prevzal až dňa

09. 03. 2023, čo sú dva pracovné dni pred pojednávaním a pri komplikovanosti a rozsahu spisovej dokumentácie nie je možné spravodlivo očakávať plnohodnotné zastupovanie a plnenie si svojich záväzkov voči klientovi. Súd vychádzal z toho, že žalobu spolu s predloženými listinami a s platobným rozkazom Okresného súdu Žilina č. k. 27C/72/2022-38 zo dňa 20. 10. 2022 prevzala žalovaná dňa 27. 10. 2022 na adrese trvalého bydliska. Žalovaná podala odpor, kde na podanie odporu splnomocnila T.. Y. P. a podľa samotného vyjadrenia žalovanej ide o osobu s právnickým vzdelaním. Vyjadrenie žalobcu k odporu spolu s ďalšími listinnými dôkazmi prevzala žalovaná tiež na adrese trvalého bydliska dňa 19. 01. 2023. Samotné predvolanie na pojednávanie prevzala žalovaná dňa 21. 02. 2023, pojednávanie bolo vytýčené na deň 13. 03. 2023. na základe tohto možno konštatovať, že boli splnené podmienky podľa § 178 ods. 2 a bola zachovaná 5-dňová lehota pred dňom pojednávania. Tá skutočnosť, že žalovaná splnomocnila advokátsku kanceláriu až dňa 09. 03. 2023, čo sú 4 dni pred konaním pojednávania, vrátane soboty a nedele súd vyhodnotil ako účelové konanie žalovanej, aby došlo k zmareniu súdneho pojednávania. Žalovaná mala dostatočný časový priestor odo dňa doručenia platobného rozkazu, kedy sa prvýkrát dozvedela o podanej žalobe a túto prevzala 27. 10. 2022 až do dňa konania pojednávania 13. 03. 2023 na to, aby splnomocnila na zastupovanie advokátsku kanceláriu a táto, aby mala dostatočný časový priestor na oboznámenie sa so spisovým materiálom a s prípravou na súdne pojednávanie.

3.2. Podľa § 183 ods. 2 CSP od advokáta možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Podľa § 183 ods. 3 CSP strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať. Ak je odročované pojednávanie na návrh strany, musí byť tento podaný pred pojednávaním a pojednávanie môže byť odročené len vtedy, ak sú kumulatívne splnené dve podmienky. Prvou je, že pre nemožnosť dostaviť sa na pojednávanie, sú dané dôležité dôvody. Druhou kumulatívne splnenou je to, že nemožno od strany alebo jej zástupcu spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Od advokáta možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom - substitútom (tzv. substitučné zastúpenie). V tejto súvislosti je potrebné poukázať i na ust. § 16 ods. 1 až 3 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii.

3.3. Za významné v predmetnej veci odvolací súd považoval, že právne zastúpenie zástupcu žalovanej prevzal 09. 03. 2023, pojednávanie sa uskutočnilo 13. 03. 2023, predvolanie na pojednávanie bolo žalovanej doručené do vlastných rúk 21. 02. 2023. Žalovaná splnomocnila advokátsku kanceláriu 09. 03. 2023, čo sú 4 dni pred konaním pojednávania. Toto správanie i prvoinštančný súd vyhodnotil ako zámer zmariť pojednávanie vytýčené na 13. 03. 2023, nakoľko už v tom čase musela vedieť, že vo vzťahu k jej právnomu zástupcovi nemôže byť zachovaná 5-dňová lehota na prípravu pojednávania.

3.4. Žaloba žalobcu spolu s predloženými listinami a platobným rozkazom Okresného súdu Žilina č. k. 27C/72/2022-38 zo dňa 20. 10. 2022 bola doručená žalovanej 27. 10. 2022 na adrese jej trvalého bydliska, žalovaná podala odpor, kde na podanie odporu splnomocnila T.. Y. P. a podľa vyjadrenia žalovanej išlo o osobu s právnickým vzdelaním. Vyjadrenie žalobcu k podanému odporu prevzala žalovaná 19. 01. 2023 a predvolanie na pojednávanie 21. 02. 2023. Odvolací súd sa preto stotožnil s procesným postupom prvoinštančného súdu, keď ustálil, že 5-dňová lehota v zmysle § 178 ods. 2 CSP bola v prípade žalovanej zachovaná, nakoľko termín pojednávania bol vytýčený na 13. 03. 2023. Žaloba žalovanej bola doručená 27. 10. 2022, termín pojednávania bol vytýčený na 13. 03. 2023 a teda žalovaná mala dostatočný časový priestor na to, aby si splnomocnila na zastupovanie advokátsku kanceláriu, ktorú považovala vzhľadom na odbornosť za vhodnú na riadne zastupovanie jej záujmov. Za nie bez významu je tiež potrebné uviesť, že obranu žalovanej žalobca spochybnil predložením výpisu z registra vozidiel, z ktorého vyplýva, že vozidlo s EČV: X., ktoré malo byť vozidlo policajnej hliadky pri nehode 07. 06. 2019, malo v tom čase už iné EČV: U. a dňa 12. 11. 2018 došlo k zmene držiteľa vozidla. Taktiež žalobca predložil príslušnú fotodokumentáciu, z ktorej vyplýva rozsah a charakter poškodenia motorových vozidiel pri dopravnej nehode, pričom už z tohto rozsahu je, vzhľadom na charakter motorových vozidiel, možné jednoznačne ustáliť, že výška škody spôsobená žalovanou sa nemôže rovnať a nemôže byť menšia ako 3.990 eur. Z predloženého záznamu o dopravnej nehode, ktorú podpísal vodič poškodeného motorového vozidla J. G. jednoznačne vyplýva, že dopravná nehoda nebola vyšetřovaná políciou ani políciou riešená, a to z dôvodu nízkej škody. Samou žalovanou pri oznámení škodovej udalosti, ktoré podpísala 10. 06. 2019, je uvedené šetrenie políciou „nie“ a vypísaný dôvod

nehlásenia - „malá škoda“. Pokiaľ i žalovaná namietala výšku spôsobenej škody, odvolací súd vzhľadom na celkovú genézu sporu nepovažoval ňou uplatnený prostriedok procesnej obrany za uplatnený včas, napokon žalovaná mala dostatok času prostredníctvom súkromného znaleckého posudku preukázať prípadne inú škodu na poškodenom motorovom vozidle, a teda v priebehu celého súdneho sporu predkladať súdu dôkazné prostriedky, ktoré by spochybnili odôvodnenosť žalobcom podanej žaloby. Za zjavné zneužitie práva zo strany žalovanej odvolací súd považoval, že svoju dôkaznú povinnosť obmedzila iba na 4 dni predchádzajúce vytýčenému termínu pojednávania, a to i napriek tomu, že jej boli zo strany súdu doručované prostriedky procesného útoku zo strany žalobcu a teda mala možnosť včas reagovať a priebežne súdu predkladať dôkazy a skutočnosti, ktoré by jej obranu primeraným a dostatočným spôsobom podporili.

3.5. Podľa názoru odvolacieho súdu tak ako nie je možné povýšiť rýchlosť konania nad procesné práva tej-ktorej strany sporu, tak zároveň nie je možné ani akceptovať zámerné predlžovanie sporu a oddaľovanie súdneho rozhodnutia, navyiac za účinnosti Civilného sporového poriadku, ktorý kladie dôraz na kontradiktórnosť a rýchlosť súdneho konania. To, že žalovaná splnomocnila advokátsku kanceláriu na zastupovanie 4 dni pred vytýčeným termínom pojednávania, nie je v žiadnom prípade možné považovať ani za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania podľa § 183 ods. 1 CSP.

3.6. Vo väzbe na uvedené v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany prvoinštančného súdu, odvolací súd toto ako správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

3.7. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, trovy odvolacieho konania mu preukázateľne vznikli, na podklade čoho odvolací súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Proti predmetnému rozsudku podala dovolanie žalovaná a to z dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP. Uviedla, že za podstatné pre rozhodnutie odvolací súd považoval posúdenie tej skutočnosti, že žalovaná podala v konaní žiadosť o odročenie pojednávania zo dňa 09. 03. 2023, kde uvádzala, že nie sú splnené podmienky podľa § 178 ods. 2 CSP, pričom jej nebolo predvolanie na pojednávanie doručené najmenej 5 dní pred dňom pojednávania. Žalovaná splnomocnila advokátku kanceláriu 09. 03. 2023, čo sú 4 dni pred konaním pojednávania. Toto vyhodnotil súd prvej inštalácie aj odvolací súd ako zámer zmať pojednávanie dňa 12. 03. 2023.

4.1. Odvolací súd pri odôvodnení rozhodnutia vychádzal z tvrdení žalobcu, podľa ktorých predložením výpisu z registra vozidiel argumentoval, že vozidlo EČV: X., ktoré malo byť vozidlo policajnej hliadky pri nehode 07. 06. 2019, malo v tom čase iné EČV a dňa 12. 11. 2018 došlo k zmene držiteľa vozidla. Argumentáciu žalovanej, ktorá v priebehu konania namietala výšku spôsobenej škody, odvolací súd vzhľadom na celkovú genézu sporu nepovažoval ňou uplatnený prostriedok procesnej obrany za uplatnený včas, keďže žalovaná mala dostatok času prostredníctvom súkromného znaleckého posudku preukázať prípadne inú škodu na poškodenom motorovom vozidle.

4.2. Pokiaľ odvolací súd vyhodnotil konanie žalovanej ako účelové, uvedené sa podľa žalovanej nezakladá na správnom skutkovom posúdení, na základe čoho nesprávnym procesným postupom odvolací súd znemožnil žalovanej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. S odôvodnením napadnutého rozsudku žalovaná nesúhlasí a považuje ho za porušenie práva žalovanej na rovnaké postavenie strán v sporovom konaní. Poukázala pritom na § 89 CSP. Nemôže ísť na ťarchu žalovanej, že žalovaná tak urobila dňa 09. 03. 2023, keď si zvolila právneho zástupcu.

4.3. Neobstojí ani odôvodnenie prvoinštančného súdu ohľadom zastúpenia žalovanej zo strany T.. Y. P. ako osoby s právnickým vzdelaním druhého stupňa, nakoľko táto bola splnomocnená iba na 2 konkrétne úkony v konaní a to na podanie odporu a na podanie vyjadrenia k vyjadreniu žalobcu k podanému odporu. Namietala, že nebola primerane schopná posúdiť právnu stránku vedenia konania, najmä čo sa týka prostriedkov procesného útoku a obrany. Samotné predvolanie na pojednávanie prevzala T.. Y. P., ktorá žije s N.. X. P. (otcom žalovanej) na adrese, kde bolo predvolanie doručené. Splnomocnenie tieto osoby nemali v dobe, keď žalovanej bola doručovaná výzva na zaplatenie náhrady poistného plnenia, doručené cez fikciu doručenia dňa 06. 11. 2019. Týmto argumentom sa odvolací súd nijakým spôsobom nezaoberal a nijako ho nebral do úvahy.

4.4. Ďalej namietala vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu, poukázala, že až na porade dňa 09. marca 2023 t.j. 3 dni pred pojednávaním bola advokátskou kanceláriou oboznámená s postupom, kedy na preukázanie tvrdení žalovanej bude nevyhnutné vykonať osobný výsluch svedka a vykonať dopyt na

Ministerstvo vnútra, taktiež až na tejto porade bolo navrhnuté posúdiť znaleckým posudkom uplatnenú výšku škody na poškodenom vozidle. Uvedené odvolací súd odmietol brať na zreteľ.

4.5. Tiež namietala, že na samotnom pojednávaní nebola žalovaná ako účastníčka škodovej udalosti zo strany prvostupňového súdu vypočutá. A pokiaľ v predvolaní na pojednávaní zo dňa 15. 02. 2023 sa uvádza, že prvostupňový súd požaduje žalovanú vypočuť osobne, o neodročení pojednávania sa dozvedela deň pred jeho konaním, cestovala naň niekoľko hodín z L. a na pojednávaní dňa 13. 03. 2023 jej bola položená jediná otázka ohľadom vzdelania Y. P.. Uvedený postup je v rozpore s právom na spravodlivý proces. Uvedeným sa odvolací súd nezaoberal vzhľadom na podané odvolanie. Taktiež namietala, čo sa týka samotnej výšky škody, že aj navrhovaný dopyt na Prezídium Policajného zboru prvostupňový súd bez bližšieho odôvodnenia zamietol.

4.6. Vo vzťahu k doručovaniu rozsudku súdu prvej inštancie poukazovala pritom na zákonnú lehotu vyhotovenia a odoslania rozsudku do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia v zmysle § 223 ods. 3 CSP. Neboli jej pritom oznámené závažné dôvody, na základe ktorých bol napadnutý rozsudok žalovanej doručovaný až po viac ako dvoch mesiacoch odo dňa jeho vyhlásenia. S uvedenou námietkou sa odvolací súd nijako nevysporiadal.

4.7. Ďalej namietala nesprávne posúdenie škodovej udalosti ako dopravnej nehody, v tomto smere odôvodnenie prvostupňového rozsudku považovala za zjavne nesprávne, keďže vychádza z následného vyčíslenia škodovej udalosti, respektíve vzniknutej škody, pričom sa opieralo o rozporovanú faktúru za opravu, ktorá bola doložená žalobcom. Zdôvodnenie súdu prvej inštancie tak vychádza zjavne z nesprávneho právneho posúdenia škodovej udalosti ako dopravnej nehody a s tým spojené údajné porušenie § 12 ods. 1 písm. e) zákona o PZP. S touto argumentáciou sa odvolací súd v napadnutom rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal. Vzhľadom na uvedené žiadala napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zároveň si uplatnila aj náhradu trov konania.

5. K dovolaniu sa písomne vyjadril žalobca. Žalobca uviedol, že dovolanie sa mu javí ako ďalšie odvolanie. Podľa neho nie sú splnené podmienky na začatie dovolacieho konania. Odvolací súd zrozumiteľne vysvetlil, odôvodnil správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, vysvetlil jej za akých zákonných podmienok možno pojednávanie odročiť, poukázal na základné princípy civilného sporového procesu, správne vyhodnotil zachovanie lehoty žalovanej na prípravu pojednávania, keď časový úsek od doručenia predvolania na pojednávanie do jeho ukončenia bol 20 dní a časový úsek od doručenia platobného rozkazu s návrhom žalobcu na jeho vydanie žalovanej trval viac než 130 dní. Žalovaná mala dostatok časového priestoru, aby si zvolila právneho zástupcu v predmetnom spore, ktorý by ju na pojednávaní zastupoval. Žalovaná svoj nárok v konaní účinne nespochybnila, procesný postup žalovanej v spore vôbec nenásvedčoval tomu, že by konala s dôrazom na včasnosť uplatňovania jej procesných práv, hospodárnosť a rýchlosť vedenia sporu.

5.1. Vo vzťahu k splnomocneniu, ktoré žalovaná udelila dňa 09. 03. 2023 žalobca poukázal na to, že žalovaná ako strana sporu je sama zodpovedná za to, že si zvolí advokáta včas a advokát je zodpovedný za to, že prevezme zastúpenie iba v prípade, ak je spôsobilý ho aj reálne poskytnúť na nariadenom pojednávaní a v tomto prípade bola žalovaná na pojednávanie predvolaná včas, a teda mala dostatok času na včasné splnomocnenie právneho zástupcu. Postup súdu bol plne v súlade s právnou úpravou vyjadrenou v § 183 CSP. Nestotožnil sa ani s námietkou, že sa nevysporiadal odvolací súd s priznaným úrokom z omeškania. Podľa názoru žalobcu žalovaná mohla zabezpečiť včasné uplatnenie prostriedkov procesnej obrany. Nestotožnil sa ani s námietkou žalovanej, že by odvolací súd sa nevysporiadal s tým, že by nebral do úvahy žalovanou navrhnuté dokazovanie, pričom poukázal na bod 17. odôvodnenia rozsudku krajského súdu. Súd prvej inštancie sa náležite vysporiadal s tým, prečo navrhnuté dokazovanie zo strany žalovanej nevykonala. Žalobca nerozumie ani námietke žalovanej, že súd prvej inštancie ju nevypočul. Žalovaná, jej právny zástupca ani žalobca nenavrhli vykonanie výsluchu žalovanej. Žiadal dovolanie odmietnuť, alternatívne zamietnuť a uplatnil si náhradu trov dovolacieho konania.

6. Najvyšší súd príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom

predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6.1. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

6.2. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu (m. m. napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

6.3. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP. Ak teda zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním.

6.4. Podľa § 420 Civilného sporového poriadku je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6.5. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

6.6. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

6.7. Žalovaná vo vzťahu k § 420 písm. f) CSP namietala rozporný postup súdu prvej inštancie s § 178 ods. 2 CSP a nesprávne vysporiadanie sa s touto odvolacou námietkou žalovanej odvolacím súdom. K tejto dovolacej námietke uvádzala, že bolo porušené ust. § 178 ods. 2 CSP tým, že žalovaná vzhľadom k tomu že splnomocnila advokáta na konanie v predmetnej veci dňa 09. 03. 2023 - 4 dni pred konaním pojednávania dňa 13. 03. 2023, bolo porušené jej právo na prípravu pojednávania.

6.8. Námietka žalovanej o porušení jej procesných práv postupom súdu prvej inštancie, keď súd prvej inštancie nevyhovel žiadosti o odročenie pojednávania zo dňa 13. 03. 2023 z dôvodu nedostatku času na prípravu na pojednávanie nie je relevantná.

6.9. Podľa § 178 ods. 2 CSP predvolanie sa doručuje strane alebo jej zástupcovi tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

7. Podľa § 183 ods. 1 až 4 CSP (1) Pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

(2) Od advokáta možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu

pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu.

(3) Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať.

(4) Ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania.

7.1. Právo strany sporu, aby jej vec bola prejednaná verejne a v jej prítomnosti, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno chápať tak, že by súd nemohol konať a rozhodnúť v jej neprítomnosti, ale tak, že súd je povinný strane poskytnúť priestor na uplatnenie tohto práva. Uvedená požiadavka je vyjadrená predovšetkým v ustanovení § 178 ods. 2 CSP, ktoré súdu ukladá predvolať stranu sporu alebo jej zástupcu na pojednávanie tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Strana sa pritom na pojednávanie predvolá len vtedy, ak je nevyhnutné vykonať jej výsluch, inak predvolá súd len jej zástupcu (§ 195 ods. 1, ods. 2 a § 178 ods. 1 CSP).

7.2. K odročeniu pojednávania je možné pristúpiť aj na návrh strany sporu alebo jej zástupcu. Aj v takom prípade ale platí, že odročenie pojednávania prichádza do úvahy len z dôležitého dôvodu, t. j. ak sa strana sporu alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôžu dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo požadovať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Posúdenie dôležitosti dôvodu na odročenie termínu pojednávania posudzuje súd podľa konkrétnych okolností prípadu a môže ich preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie termínu pojednávania (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných Zbierka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2024, str. 145, Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár, Praha: C. H. Beck, 2016, komentár k § 183).

7.3. Nová právna úprava civilného procesu odročovanie pojednávania spája so sprísnenými podmienkami a výnimočnosťou odročovania, prostredníctvom reštriktívneho výkladu § 179 CSP (pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona). Ambíciou takejto úpravy je výrazne zredukovať aplikačné problémy súvisiace s dĺžkou súdnych konaní a tým prispieť k naplneniu princípu procesnej ekonomie.

7.4. Odročenie pojednávania podľa CSP je viazané nielen na existenciu dôležitého dôvodu u strany alebo jej zástupcu, ale (kumulatívne) aj na nemožnosť spravodlivo od nich žiadať, aby sa nechali zastúpiť. Ak je dôvodom odročenia nepriaznivý zdravotný stav strany, možno vždy spravodlivo žiadať, aby bola zastúpená na ďalšom nariadenom pojednávaní inou osobou (§ 183 ods. 1, 2 CSP). Dôvod odročenia pojednávania je strana povinná súdu oznámiť bezodkladne (§ 183 ods. 3 CSP). „Aj v prípade odročenia termínu pojednávania na žiadosť advokáta sa vždy vyžaduje existencia dôležitého dôvodu v zmysle § 183 ods. 1 CSP, ktorý sa týka advokáta. Pritom platí, že ak o odročenie pojednávania požiada z dôležitého dôvodu advokát zastupujúci stranu, možno od neho vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Z uvedeného pravidla existujú dve výnimky: a/ existencia dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním, b/ advokát súdu preukáže, že strana odôvodnene trvá na zastúpení týmto advokátom“ (Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, s. 684).

7.5. K tejto námietke dovolací súd uvádza, že odvolací súd túto nakoniec vyhodnotil v bode 15. a 16. odôvodnenia rozsudku: „Žaloba žalobcu spolu s predloženými listinami a platobným rozkazom Okresného súdu Žilina č. k. 27C/72/2022-38 zo dňa 20.10.2022 bola doručená žalovanej 27.10.2022 na adresu jej trvalého bydliska, žalovaná podala odpor, kde na podanie odporu splnomocnila T. Y. P. a podľa vyjadrenia žalovanej išlo o osobu s právnickým vzdelaním. Vyjadrenie žalobcu k podanému odporu prevzala žalovaná 19.01.2023 a predvolanie na pojednávanie 21.02.2023. Odvolací súd sa preto stotožnil s procesným postupom prvoinštančného súdu, keď ustálil, že 5-dňová lehota v zmysle § 178 ods. 2 CSP bola v prípade žalovanej zachovaná, nakoľko termín pojednávania bol vytýčený na 13.03.2023. Žaloba žalovanej bola doručená 27.10.2022, termín pojednávania bol vytýčený na 13.03.2023 a teda žalovaná mala dostatočný časový priestor na to, aby si splnomocnila na zastupovanie advokátsku kanceláriu, ktorú považovala vzhľadom na odbornosť za vhodnú na riadne zastupovanie jej záujmov. Za nie bez významu je tiež potrebné uviesť, že obranu žalovanej žalobca spochybnil

predložením výpisu z registra vozidiel, z ktorého vyplýva, že vozidlo s EČV: X., ktoré malo byť vozidlo policajnej hliadky pri nehode 07.06.2019, malo v tom čase už iné EČV: U. a dňa 12.11.2018 došlo k zmene držiteľa vozidla. Taktiež žalobca predložil príslušnú fotodokumentáciu, z ktorej vyplýva rozsah a charakter poškodenia motorových vozidiel pri dopravnej nehode, pričom už z tohto rozsahu je, vzhľadom na charakter motorových vozidiel, možné jednoznačne ustáliť, že výška škody spôsobená žalovanou sa nemôže rovnať a nemôže byť menšia ako 3.990,- Eur. Z predloženého záznamu o dopravnej nehode, ktorú podpísal vodič poškodeného motorového vozidla J.H. G. jednoznačne vyplýva, že dopravná nehoda nebola vyšetrovaná políciou ani políciou riešená, a to z dôvodu nízkej škody. Samou žalovanou pri oznámení škodovej udalosti, ktoré podpísala 10.06.2019, je uvedené šetrenie políciou „nie“ a vypísaný dôvod nehlásenia - „malá škoda“. Pokiaľ i žalovaná namietala výšku spôsobenej škody, odvolací súd vzhľadom na celkovú genézu sporu nepovažoval ňou uplatnený prostriedok procesnej obrany za uplatnený včas, napokon žalovaná mala dostatok času prostredníctvom súkromného znaleckého posudku preukázať prípadne inú škodu na poškodenom motorovom vozidle, a teda v priebehu celého súdneho sporu predkladať súdu dôkazné prostriedky, ktoré by spochybnili odôvodnenosť žalobcom podanej žaloby. Za zjavné zneužitie práva zo strany žalovanej odvolací súd považoval, že svoju dôkaznú povinnosť obmedzila iba na 4 dni predchádzajúce vytýčenému termínu pojednávania, a to i napriek tomu, že jej boli zo strany súdu doručované prostriedky procesného útoku zo strany žalobcu a teda mala možnosť včas reagovať a priebežne súdu predkladať dôkazy a skutočnosti, ktoré by jej obranu primeraným a dostatočným spôsobom podporili.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu tak ako nie je možné povýšiť rýchlosť konania nad procesné práva tej-ktorej strany sporu, tak zároveň nie je možné ani akceptovať zámerné predlžovanie sporu a oddaľovanie súdneho rozhodnutia, naviac za účinnosti Civilného sporového poriadku, ktorý kladie dôraz na kontradiktórnosť a rýchlosť súdneho konania. To, že žalovaná splnomocnila advokátsku kanceláriu na zastupovanie 4 dni pred vytýčeným termínom pojednávania, nie je v žiadnom prípade možné považovať ani za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania podľa § 183 ods. 1 CSP.“

7.6. Civilný sporový poriadok smeruje k eliminovaniu zneužívania voľby zástupcu, prípadne samotného zastúpenia ako dôvodov na odročovanie pojednávania.

7.7. V tejto súvislosti je potrebné tiež podporne poukázať na právnu vetu z rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/311/2021, publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk NS SR pod R/31/2024: „Dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania v zmysle ustanovenia § 183 ods. 1 Civilného sporového poriadku nie je, ak strana, ktorej bolo predvolanie na pojednávanie doručené v súlade s ustanovením § 178 ods. 2 Civilného sporového poriadku (t.j. najmenej päť dní pred dňom jeho konania), v období menej ako päť dní pred dňom konania pojednávania udelí splnomocnenie na zastupovanie v konaní inému advokátovi. Povinnosťou súdu je sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, prípadne vedú k nedôvodným prietahom v konaní (čl. 17 a čl. 5 Základných princípov Civilného sporového poriadku).“

7.8. V danej veci z obsahu spisového materiálu je zjavné, že súd prvej inštancie dňa 10. 03. 2023 prostredníctvom e-mailovej komunikácie oznámil právnomu zástupcovi žalovanej, že pojednávanie dňa 13. 03. 2023 sa odročiť nedá, nakoľko žalovaná prevzala predvolanie na pojednávanie ešte dňa 21. 02. 2023 a tak sú splnené podmienky § 178 ods. 2 CSP a pojednávanie sa uskutoční s odôvodnením, že by došlo k porušeniu procesných práv žalobcu. Ďalej súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí dôvodil, že predvolanie na pojednávanie prevzala žalovaná dňa 21. 02. 2023, pojednávanie bolo vytýčené na deň 13. 03. 2023. na základe tohto možno konštatovať, že boli splnené podmienky § 178 ods. 2 a bola zachovaná 5-dňová lehota pred dňom pojednávania. Tá skutočnosť, že žalovaná splnomocnila advokátsku kanceláriu až dňa 09. 03. 2023, čo sú 4 dni pred konaním pojednávania, vrátane soboty a nedele súd vyhodnotil ako účelové konanie žalovanej, aby došlo k zmareniu súdneho pojednávania. Žalovaná mala dostatočný časový priestor na to, aby splnomocnila na zastupovanie advokátsku kanceláriu a táto, aby mala dostatočný časový priestor na oboznámenie sa so spisovým materiálom a s prípravou na súdne pojednávanie. Vzhľadom na tieto závery v spojení s vyššie uvedenými dôvodmi v odvolacom rozhodnutí, podľa dovolacieho súdu, oba súdy vyhodnotili správne, že neboli dôležité dôvody na odročenie pojednávania a pojednávanie z tohto dôvodu bolo vykonané. V okolnostiach rozhodovaného súdneho sporu dovolací súd bol toho názoru, že postup súdu prvej inštancie

neodporoval zneniu ust. § 178 ods. 2, resp. ani § 183 CSP. K uvedenému záveru dovolací súd uvádza, že povinnosťou súdu je postupovať v konaní tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá (článok 17 základných princípov Civilného sporového poriadku) a zároveň aj jeho oprávnením je odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatnenie alebo bránenie práva, prípadne vedú k bezdôvodným prietahom v konaní (článok 5 základných princípov Civilného sporového poriadku) s poukazom aj práve na princíp rovnosti sporových strán (čl. 6 CSP), pričom súdy náležite zdôvodnili, prečo nevyhoveli návrhu právneho zástupcu žalovanej na odročenie pojednávania.

7.9. Dovolací súd so zreteľom na vyššie uvedené dospel k záveru, že správny bol postup súdu prvej inštancie, ktorý tejto žiadosti žalovanej o odročenie pojednávania nevyhovel a to z dôvodu nepreukázania naplnených zákonných predpokladov na odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov podľa § 183 ods. 1 CSP. Procesné práva žalovanej ako sporovej strany v konaní neboli žiadnym spôsobom porušené, keďže žalovaná sa mohla k veci vyjadriť, podala odpor proti platobnému rozkazu, vyjadrenie žalobcu k odporu spolu s ďalšími listinnými dôkazmi prevzala žalovaná dňa 15. 01. 2023 a samotné predvolanie na pojednávanie prevzala dňa 21. 02. 2023, zúčastnila sa pojednávania dňa 13. 03. 2023 spolu so svojim právnym zástupcom. Vzhľadom na uvedené je táto námietka žalovanej neopodstatnená. Za tohto stavu nie je zrejmé ako tiež malo dôjsť k porušeniu ust. § 89 CSP, podľa ktorého strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, keď nakoniec žalovaná si zvolila právneho zástupcu s ktorým súd aj v predmetnej veci konal, to že tak učinila až 09. 03. 2023 (4 dni pred pojednávaním) nemožno chápať vzhľadom na všetky uvedené okolnosti vo veci ako porušenie práva na jej spravodlivý proces. Najvyšší súd v tomto smere dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostrážitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení, včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov. (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžf 65/2011). Žalovaná pritom neuvedla, žiadne či už subjektívne (napr. zdravotné dôvody) alebo objektívne, ktoré by jej bránili najmä od 21. 02. 2023, kedy prevzala predvolanie na pojednávanie dňa 13. 03. 2023 splnomocniť advokáta na predmetné pojednávanie.

8. Vo vzťahu k ďalšej dovolacej námietke - námietke nevykonania, resp. k námietke spochybňovaniu vykonaného dokazovania, a teda aj k spochybňovaniu aplikácie ust. § 153 CSP - sudcovskej koncentrácie konania.

8.1. Podľa § 153 ods. 1 až 3 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

(2) Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

(3) Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

8.2. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je zabrániť tomu, aby strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Jej konkrétnu podobu určuje sudca, ktorý môže ospravedlniť i oneskorene uplatnený úkon. Nemožno tak vylúčiť, že predloženie skutkového tvrdenia alebo dôkazného návrhu až na pojednávaní môže súd považovať v konkrétnom prípade za dôvodné, napr. ak je bezprostrednou reakciou na nové skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. Včasnosť predloženia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany vyhodnotí v okolnostiach konkrétneho prípadu súd a je ponechané na jeho úvahe, či prípadné omeškanie procesného úkonu ospravedlní, alebo či prijme procesnú sankciu, ktorá spočíva v tom, že súd na procesný úkon neprihliadne, a tým mu neprizná procesné účinky. (TOMAŠOVIČ, Marek. § 153 [Sudcovská koncentrácia konania]. In: ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana,

MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek a kol. Civilný sporový poriadok. Do tejto diskrečnej právomoci nie je oprávnený zasahovať ani odvolací ani dovolací súd (pozri napr. 1Cdo/48/2021).

8.3. Účelom a zmyslom koncentrácie konania je prispieť k rýchlosti konania, motivujúc sporové strany, aby procesné úkony vykonávali včas. Je procesnou zodpovednosťou sporových strán uplatňovať tvrdenia a označovať dôkazy tak, aby nedochádzalo k zbytočnému predlžovaniu konania uplatňovaním nových tvrdení a predkladaním nových dôkazov, pokiaľ ich sporové strany mohli uplatniť skôr.

8.4. Z obsahu rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že v tomto smere súd prvej inštancie v bode 28. a 29. poukázal na aplikáciu ustanovenia § 153 ods. 1, 2, 3 CSP, „... 28. Súd v konaní zároveň vychádzal z ustanovenia § 149 CSP, podľa ktorého prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Zároveň aplikoval ustanovenie § 153 ods. 1, 2, 3 CSP, podľa ktorého strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

29. Žalovaná na pojednávaní dňa 13.03.2023 navrhla vykonať dokazovanie a to výsluchy svedkov J. G. a N.. T. L. a ďalej navrhla znalecké dokazovanie za účelom rozsahu škody. Zároveň žalovaná poukázala na to, že advokátsku kanceláriu oslovila až pred pojednávaním a z týchto dôvodov aj žalovaná žiadala o odročenie pojednávania. Súd konštatoval, že tieto prostriedky procesnej obrany, ktoré uplatnila žalovaná neboli podané včas a žalovaná mala dostatočnú možnosť ich predložiť už skôr a zároveň by to vyžadovalo aj nariadenie ďalšieho pojednávania, resp., ďalších úkonov pri znaleckom dokazovaní a tak v zmysle citovaného § 153 CSP, súd neprihliadal na uvedené návrhy na doplnenie dokazovania. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že žalovaná podala odpor, ktorý bol doručený 11.11.2022 s tým, že už v uvedenom odpore uvádzala tvrdenia J. G. a N.. T. L. a zároveň predložila aj e-mailové správy od obidvoch, ktorých následne na pojednávaní 13.03.2023 navrhla vypočuť ako svedkov k uvedeným skutočnostiam, ktoré vyplynuli z predložených e-mailov. Zároveň už v tomto odpore uvádzala, že policajná hliadka konštatovala menšiu škodu na vozidle, ako 3.990,- Eur. Zároveň spolu so žalobou žalovanej boli aj riadne doručené listiny predložené žalobcom a to aj uvedená faktúra o oprave motorového vozidla, kde bola táto oprava vyčíslená na sumu 7.605,60,- Eur a z ďalšej listiny vyplynulo aj to, že žalobca túto sumu zaplatil tak, ako tieto skutočnosti uvádzal v podanej žalobe. Ďalej pokiaľ žalovaná ešte žiadala urobiť dotaz na Ministerstvo vnútra ohľadne evidencie vozidla policajnej hliadky, ktorá sa pristavila pri dopravnej nehode, tak tu súd poukazuje na vyjadrenie žalobcu, ktoré bolo žalovanej doručené 19.01.2023 a kde z listiny, ktorú predložil žalobca ako výpis z registra vyplýva, že motorové vozidlo EČV: X., ktoré malo byť EČV motorového vozidla policajnej hliadky bolo zapísané na nového držiteľa dňa 12.11.2018, pričom dopravná nehoda sa stala dňa 07.06.2019 a toto vozidlo už malo v tom čase evidenčné číslo U.. Na základe tohto vyplýva, že po doručení uvedenej listiny žalovanej už dňa 19.01.2023 žalovaná mala túto vedomosť, že žalobca predkladá výpis z registra vozidiel a mala teda možnosť navrhovať ďalšie dôkazy na preukázanie svojich vlastných skutkových tvrdení. Pretože žalovaná navrhla vykonanie dôkazov až na pojednávaní 13.03.2023, tak súd konštatuje, že s prihliadnutím na § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania sú splnené všetky podmienky, aby dôkazy, ktoré navrhla žalovaná vykonané neboli vzhľadom na to, že neboli tieto prostriedky procesnej obrany uplatnené včas, a tak súd návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré predložila žalovaná v celom rozsahu zamietol. Taktiež z obsahu spisového materiálu bolo zistené, že súd prvej inštancie v predvolaní na termín pojednávania na deň 13. 03. 2023, ktoré žalovaná prevzala dňa 21. 02. 2023 žalovanú poučil a zároveň vyzval, aby prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany urobila včas, inak súd na ne nemusí prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

8.5. V bode 16. odvolací súd okrem iného uvádzal, že pokiaľ i žalovaná namietala výšku spôsobenej škody, odvolací súd vzhľadom na celkovú genézu sporu nepovažoval ňou uplatnený prostriedok

procesnej obrany za uplatnený včas, napokon žalovaná mala dostatok času prostredníctvom súkromného znaleckého posudku preukázať prípadne inú škodu na poškodenom motorovom vozidle, a teda v priebehu celého súdneho sporu predkladať súdu dôkazné prostriedky, ktoré by spochybnili odôvodnenosť žalobcom podanej žaloby. Za zjavné zneužitie práva zo strany žalovanej odvolací súd považoval, že svoju dôkaznú povinnosť obmedzila iba na 4 dni predchádzajúce vytýčenému termínu pojednávania, a to i napriek tomu, že jej boli zo strany súdu doručované prostriedky procesného útoku zo strany žalobcu a teda mala možnosť včas reagovať a priebežne súdu predkladať dôkazy a skutočnosti, ktoré by jej obranu primeraným a dostatočným spôsobom podporili.

8.6. Podľa bodu 17. v ostatnom odôvodnení rozhodnutia sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie.

8.7. K uvedenej dovolacej námietke tiež dovolací súd odkazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 530/2018, z neho na právnu vetu: „Keďže sudcovskú koncentráciu konania uplatňuje príslušný sudca podľa vlastnej úvahy, spadá do jeho kompetencie rozhodnúť, či na prostriedok procesného útoku či obrany, ktorý strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, bude prihliadať.“

8.8. Rovnako poukazuje aj na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I ÚS 33/2021, z neho na právnu vetu: „Účelom a zmyslom koncentrácie v civilnom sporovom konaní (§ 153 a § 154 Civilného sporového poriadku) je najmä prispieť k naplneniu princípu procesnej ekonomie, vrátane rýchlosti konania, zabrániť zdržiavaniu konania a motivačne pôsobiť na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko).

Je plne v diskrečnej právomoci súdu, či omeškaný procesný úkon strany ospravedlnení alebo nie.“

8.9. Najvyšší súd uvádza, že už súd prvej inštancie dostatočne zdôvodnil, prečo považoval prostriedky procesnej obrany žalovanej za omeškané a teda neprihliadol na ne s tým, že odvolací súd s odôvodnením súdom prvej inštancie sa stotožnil, pričom jeho úvaha je logická a nevybočuje z medzí a hľadísk stanovených v zákone (§ 153 ods. 1 až 3 CSP), tak ako to vyplýva aj z vyššie uvedených rozhodnutí Ústavného súdu SR.

9. Rovnako je zjavné a opakovane poukazujúc na jednotu odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie spolu s rozsudkom odvolacieho súdu je nedôvodná aj námietka nevysporiadania sa s priznaným úrokom z omeškania, keď v bode 17. odvolací súd uvádzal, že sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, pričom vysporiadanie s touto námietkou vyplýva z bodu 27. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Aj nevykonanie ďalšieho dokazovania bolo zdôvodnené v bode 28. a 29. rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým záverom sa stotožnil aj odvolací súd. K námietke nevykonania výsluchu žalovanej aj keď sa k tejto implicitne odvolací súd nevyjadril, je zjavné zo zápisnice z pojednávania pred súdom prvej inštancie, že žalovaná bola prítomná na pojednávaní dňa 13. 03. 2023 a je zjavné, že v konaní za ňu vystupoval jej právny zástupca, ktorý sa k veci vyjadroval. Prostredníctvom neho žalovaná navrhla vykonať dokazovanie a to výsluchom svedkov a navrhla vykonať aj znalecké dokazovanie za účelom rozsahu výšky škody a taktiež žiadala vykonať dotaz na Ministerstvo vnútra ohľadne evidencie vozidla policajnej hliadky, ktorá sa pristavila pri dopravnej nehode, pričom vo vzťahu k všetkým týmto návrhom na vykonanie dokazovania sa vyjadroval už súd prvej inštancie s poukazom na body 28. a 29. rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorými dôvodmi sa podľa bodu 17. stotožnil aj odvolací súd. Dôkazy neboli pripustené z dôvodu aplikácie § 153 ods. 1, 2, 3 CSP, t.j. sudcovskej koncentrácie konania. Nie je možné preto vzhľadom na uvedené vyhodnotiť, že došlo k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces.

9.1 Čo sa týka dovolacej námietky, ktorá bola zahrnutá do dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP a to nedoručenie a nevyhotovenie rozsudku v zákonom stanovenej lehote 30 dní. K tejto dovolací súd udáva, že je zjavné, že takto bola uplatnená aj v odvolacom konaní a k tejto sa odvolací súd nevyjadril. Z obsahu spisového materiálu bolo zistené, že rozsudok súdu prvej inštancie bol vyhlásený dňa 13. 03. 2023, expedovaný bol dňa 16. 05. 2023 a doručený právnomu zástupcovi žalovanej dňa 17. 05. 2023. Je síce pravdou, že v uvedenej lehote v zmysle ust. § 223 ods. 3 CSP nebol vyhotovený, respektíve odoslaný v lehote do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia, ani z obsahu spisu nebolo zistené, že by sudca žiadal o predĺženie lehoty na napísanie rozhodnutia, uvedený nedostatok v procesnom postupe súdu prvej inštancie však podľa názoru dovolacieho súdu nedosahuje takú intenzitu porušenia procesných

práv žalovanej, ktorá by mala za následok porušenie jej práva na spravodlivý proces.

9.2. Napokon odvolací súd uvádza, že z argumentácie dovolateľky obsiahnutej v dovolaní (bod 3. 20.) vyplýva aj spochybňovanie právneho posúdenia veci samej, pričom prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nezakladá skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočíva na nesprávnych právnych záveroch (porovnaj najmä judikáty R 54/2012 a R 24/2017). Aj z judikatúry Ústavného súdu vyplýva, že iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napríklad I. ÚS 188/06).

9.3. Na základe vyššie uvedeného možno uzavrieť, že odvolací súd v konaní nepostupoval spôsobom, ktorý by bol v rozpore s kogentnými procesnými ustanoveniami, a ktorým by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľka neopodstatnene namieta nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorý mal znemožniť uskutočňovanie jej procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Dovolací súd preto dovolanie žalovanej ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c) a f) CSP.

9.4. Žalobca bol v dovolacom konaní úspešný, preto mu dovolací súd na základe ustanovenia § 453 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.